

Автор: Юлия Спиридонова – Юлка

Рубрика: Четенето днес

Публикувана: бр. 2, април 2013

Много често ме питат четат ли децата, защо не четат децата, колко деца четат... Може би смятат, че има агенция за проучвания? А по-скоро би следвало да попитаме (всички ние) защо не четат възрастните – родителите, учителите и дори т.нар. медийни звезди, които най-често са детският пример за подражание.

Как да доведем децата в библиотеката? За съжаление много родители (самите те някога нечетящи деца) не са стъпвали в библиотека. И въобще не им минава през ума, че могат да заведат децата си там. Малкото четящи родители пък смятат, че в библиотеките има само стари издания, които техните деца не биха чели. Ние трудно можем да влияем на родителите. Смятах, че това може да се пребори само с организирани посещения. И се опитах да го направя. Вече трета година водя един клас "на библиотека". На децата страшно им хареса, взимат книжки, четат ги (или поне ги разглеждат), връщат ги, взимат нови. Чудесно, но ето, през последните месеци така се случи, че не мога да ги водя... Надявах се, че сами ще продължат да посещават библиотеката – вече са в четвърти клас, а и библиотеката е съвсем близо до училище. Но не стана така. Щом аз престанах да ги водя, край. По неznайни причини и родителите им не си правят труда (а всички знаем, че библиотеката работи и през почивните дни). В крайна сметка се оказа, че децата, в чиито семейства се чете или поне има отношение към книгите, продължават да четат (дори да не ги водят в библиотеката). А децата, в чиито домове под книга вероятно разбират тоалетна хартия, окончателно спряха да четат и да се интересуват. За тях ми е много мъчно, защото са чудесни, будни деца...

Цялата статия можете да прочете,

**ако се абонирате за печатното или електронното издание на [списание ББИА](#)
[онлайн](#)**

